

form, men paa Grundlag af disse Præmisses kom han til et fra min Konklusion fuldstændig divergerende Resultat. Grunden kan ligge i forskellige Forhold, men der er navnlig to Forhold, som jeg ønsker at henpege paa. Først dette, at det ærede Medlem efter min Mening fuldstændig uberettiget mener, at man ved Forholdstalsvalgmaadens Praktisering vil lade Næringsvejene, Livsstillingerne fungere som Delingslinier, medens det efter min Opfattelse navnlig blive Indtægterne, der udgøre Delingslinierne. Saa er der et andet Forhold, som gør, at det ærede Medlem er kommet til en anden Konklusion end den, jeg kom til. I saa Henseende skal jeg i al Almindelighed henpege paa, at det ærede Medlem henviste til Forholdene i henholdsvis Birkerød, Hørsholm og Haslev som Eksempler paa, hvorledes det kommer til at gaa i Landkommuner over hele Linien med Hensyn til de egentlige Landbrugerens Udelukkelse fra de kommunale Raad. Jeg mener nemlig, at disse Eksempler ligge saa langt uden for det ordinære, at vi i Landkommunerne aldeles ikke behøve at regne dermed.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Jeg havde ikke tænkt oftere at tage Ordet i denne Sag, men jeg maa gøre en Bemærkning til det ærede 10de kongevalgte Medlem (Hage). Han betegnede den Udtalelse, jeg gjorde gældende, og som i dybeste Forstand er Alvor for mit Vedkommende: Tillid avler Tillid, som Tyrketto. Det kan jeg ikke tie stille til, for er der noget, jeg for Alvor tror paa, saa er det Tillidens Magt og Betydning. Jeg er i saa Henseende saa heldig at være i fuldstændigste Overensstemmelse med Ordføreren paa den grundlovgivende Rigsforsamling. Han har givet denne Tanke det kraftigste Vidnesbyrd baade skriftlig i Betænkningen og mundtlig i Salen, idet han siger: „Grundlovens Grundtanke er Tro, ikke paa Pengene eller Hartkornet, men paa Livets og Aandens Magt“. Det er klart, at her ligger det dybe Skel mellem det ærede Medlems Opfattelse og min. Han betegner det som en Tyrketto at tro paa Livets og Aandens Magt og Tillidens Betydning, hvorimod jeg snarere havde Ret til at betegne det som Tyrketto at tro paa Pengene og Hartkornet. — Det ærede Medlem advarede imod at gaa frem med stærke

Spring. Vi fik Loven af 22. Marts 1855 om kommunal Valgret, som vi staa med den Dag i Dag, under Forudsætning af, det var ikke den endelige Ordning, ingen drømte om, at den skulde gælde i 50 Aar efter den Tid. Jeg spørger det ærede Medlem, om nogen, naar vi komme og forlange Grundlovens Bestemmelser opfyldte, da virkelig kan sige, at vi bevæge os i stærke Spring. Det er en underlig Opfattelse, der gør sig gældende med Hensyn til Løfteparagrafferne. Først har man i en Række af Aar holdt igen, ikke villet opfylde dem, og derefter siger man, det er gaaet godt i 50 Aar, hvorfor skulle vi saa forandre dem, det er ganske ejendommeligt.

Hage: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Hage: Jeg bliver dog nødt til at gøre nogle Bemærkninger over for det ærede Medlems gentagne Betragtninger angaaende Grundlovens § 91. Jeg tror ikke, at de ere ganske rigtige. Det ærede Medlem har rigtignok vist sig som en stor Grundlovsfortolker ved Artikler i Bladene, men jeg tror dog ikke, at der ved § 91 er givet Tilsagn om lige og almindelig Valgret med Medtagelse baade af Tyende og gifte Kvinder. Der staaer i § 91: „Kommunernes Ret til under Statens Tilsyn selvstændigt at styre deres Anliggender vil blive ordnet ved Lov“. Dette er sket kort efter Grundlovens Indførelse, men det skulde dog være besynderligt, om de Rigsdagsmænd, der arbejdede under Indtrykket af Forhandlingerne om Grundloven, skulde have givet en Lov i Strid med Grundloven. Jeg kan derfor ikke se, at det ærede Medlem har Ret i sin Fortolkning af § 91. — Det ærede Medlem siger endvidere, at han tror paa Livets og Aandens Magt, og derfor har han Tillid til Flertalsregimentet. Jeg vil forvare mig imod, at jeg, fordi jeg ikke har Tillid til Flertalsregimentet, hverken skulde have Tro paa Livet eller Aanden.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Det kunde selvfølgelig aldrig falde mig ind at sige, at Grundlovens § 91 omhandler almindelig Valgret, hvor gifte Kvinder og Tyende er med,